

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na jezdkyň, které se věnují downhillovému longboardingu – sportu, jenž předpokládá od jezdců a jezdkyň naplňování charakteristik, jež jsou současnou západní společností konstruovány a vnímány jako maskulinní – zejména rychlost, soutěživost, schopnost překonat strach a bolest a podobně. Hlavním výzkumným záměrem této práce je sledovat, jak jezdkyň v tomto maskulinizovaném prostředí vyjednávají svou femininitu. Zejména sleduji, jak se toto míšení tlaků na naplňování maskulinních charakteristik a zachování vlastní femininity promítá do těl jezdkyň, tedy oblasti, která je ovlivňována, formována a normalizována prostřednictvím sociokulturního tlaku. Teoretická část práce se soustředí především na sport jako genderovanou/maskulinizovanou instituci a také podobu ideálního těla, tak, jak je předepisována právě sociokulturním tlakem a institucemi. Část analytická se potom soustředí na zkušenosti českých downhillových longboardistek, a to, jak vyjednávají svou femininitu v maskulinizovaném prostředí soutěžního sportu. Hlavní důraz je přitom na to, jak se genderový řád promítá do těl downhillových longboardistek. Ve své práci se soustředím hlavně na ambivalence, které vznikají z tlaku, jenž je vyvíjen na to, aby ženy naplňovaly hegemonní podobu femininity a zároveň odpovídaly maskulinizovaným měřítkům, která vládou v soutěžním sportu.

Klíčová slova

Sport; longboarding; tělesnost; maskulinita; femininita;